

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLC200004
NAZWA
OBSZARU Puszcza Białowieska

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ C	1.2. Kod obszaru PLC200004	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Puszcza Białowieska

1.4. Data opracowania 2001-03	1.5. Data aktualizacji 2025-05
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

1.7. Data wskazania oraz objęcia formą ochrony/klasyfikacji terenu

Data zaklasyfikowania obszaru jako OSO:	2004-11
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony OSO	rozp. Ministra Środowiska z dn. 12.01.2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków
Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2004-04
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2008-02

Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2023-11
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 9 października 2023 r. w spr. soo Puszcza Białowieska (PLC200004)
Wyjaśnienia:	Obszar pierwotnie wyznaczony jako OSO w 2004 r. (zmiana granic w 2007 r.).

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
23.7829

Szerokość geograficzna
52.7512

2.2. Powierzchnia [ha]:
63147.6

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL34	Podlaskie
------	-----------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0 %)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

[illegible]

91E0		12.63		M	A	C	A	A
91F0		63.15		M	A	C	A	A
91I0		6.31		M	C	C	C	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki				Populacja na obszarze							Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
B	A223	Aegolius funereus			p	30	50	p		M	B	B	C	B
P	1939	Agrimonia pilosa			p					M	C	B	C	A
B	A229	Alcedo atthis			r	1	5	p		M	D			
I	4056	Anisus vorticulus			p	15	20	i	R	G	C	B	C	C
B	A089	Aquila pomarina			r	30	60	p		M	B	C	C	B
B	A222	Asio flammeus			r				P	M	D			
M	1308	Barbastella barbastellus			r	100	200	i		M	B	A	C	A
M	1308	Barbastella barbastellus			w	20	30	i		M	D			
M	2647	Bison bonasus			p	450	500	i		M	A	A	A	A
A	1188	Bombina bombina			p				P	M	C	C	C	C
B	A104	Bonasa bonasia			p	1600	1800	p		M	B	A	C	B
I	1920	Boros schneideri			p				R	M	A	A	B	A
B	A215	Bubo bubo			p	1	2	p		M	D			
I	1085	Buprestis splendens			p				P	M	A	B	A	A
P	1386	Buxbaumia viridis			p					P	C	C	C	C
M	1352	Canis lupus			p	1	40	i		M	B	A	C	A
B	A224	Caprimulgus europaeus			r	250	280	p		M	C	B	C	C
M	1337	Castor fiber			p	110	160	i		M	C	A	C	B
I	1088	Cerambyx cerdo			p				P	M	D			
B	A197	Chlidonias niger			r				P	M	D			

[illegible]

B	A246	Lullula arborea		r	100	120	p		M	D			
B	A272	Luscinia svecica		r				P	M	D			
M	1355	Lutra lutra		p	10	20	i		M	C	A	C	B
I	1060	Lycaena dispar		p				P	M	C	A	C	A
I	4038	Lycaena helle		p				P	M	D			
M	1361	Lynx lynx		p	1	14	i		M	B	A	B	A
I	1923	Mesosa myops		p				P	M	A	A	A	A
B	A073	Milvus migrans		r	1	2	p		M	D			
B	A074	Milvus milvus		r				P	M	D			
F	1145	Misgurnus fossilis		p				P	M	D			
B	A344	Nucifraga caryocatactes		r				P	M	D			
B	A216	Nyctea scandiaca		w				P	M	D			
I	1037	Ophiogomphus cecilia		p				P	M	C	C	C	C
I	1084	Osmoderma eremita		p				P	M	C	A	C	B
I	1924	Oxyporus mannerheimii		p				P	M	A	A	B	A
B	A072	Pernis apivorus		r	90	120	p		M	B	B	C	B
B	A151	Philomachus pugnax		r				P	M	D			
I	4021	Phryganophilus ruficollis		p				P	M	A	A	A	A
B	A312	Phylloscopus trochiloides		r				P	M	D			
B	A241	Picoides tridactylus		p	60	80	p		M	A	C	B	A
B	A234	Picus canus		p	30	35	p		M	C	B	C	C
I	4042	Polyommatus eroides		p				P	M	D			
B	A120	Porzana parva		r	3	8	p		M	D			
B	A119	Porzana porzana		r	10	40	p		M	C	B	C	C
P	1477	Pulsatilla patens		p				P	M	C	B	C	C
I	1925	Pytho kolwensis		p				P	M	A	B	B	A
B	A118	Rallus aquaticus		r	50	60	p		M	D			
F	5339	Rhodeus amarus		p				P	M	D			
I	4026	Rhysodes sulcatus		p				P	M	B	B	A	A
B	A155	Scolopax rusticola		r	500	550	p		M	C	B	C	C
B	A193	Sterna hirundo		r				P	M	D			
B	A307	Sylvia nisoria		r	165	190	p		M	C	A	C	C
B	A108	Tetrao urogallus		p	1	3	p		M	D			
P	1437	Thesium ebracteatum		p	10294	10294	i	C	M	B	B	C	B

B	A165	Tringa ochropus		r	100	300	p		M	B	B	C	B
A	1166	Triturus cristatus		p				P	M	C	B	C	C
I	1014	Vertigo angustior		p				P	M	B	A	C	C
I	1016	Vertigo moulinsiana		p				P	M	B	A	A	B

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N19	17.37
N17	32.39
N09	0.26
N23	0.24
N07	0.87
N10	3.16
N16	43.42
N12	2.3
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar obejmuje polską część Puszczy Białowieskiej w granicach zwartego kompleksu leśnego. Dominujący i najbardziej typowy krajobraz tego obszaru stanowią płaskie równiny gliniastej moreny dennej (40,5% powierzchni, 145-165 m n.p.m.), gdzie przeważają gleby brunatne, płowe i opadowo-glejowe, pokryte lasami liściastymi, głównie grądami Tilio-Carpinetum. Silny związek przestrzenny z łąkami i torfowiskami jest przyczyną przewagi wilgotnych lasów grądowych. Dużej mozaikowości i różnorodności siedlisk odpowiada wysoki stopień różnorodności biologicznej oraz duży udział starodrzewów i drzewostanów naturalnych. Krajobraz równin akumulacji biogenicznej (17,5% pow.) tworzą lasy łęgowe, głównie jesionowo-olszowe,

zajmujące podmokłe dolinki o charakterze denudacyjno-erozyjnym, z czarnymi ziemiami, glebami murszowymi i glejowymi, z okresowym lub stałym ciekiem.

Większe płaty łągów znajdują się we wszystkich większych dolinach rzecznych na terenie Puszczy: Narewki, Hwośnej, Łutowni, Leśnej. Zatorfione fragmenty dolin rzecznych oraz zabagnione obniżenia terenu, o genezie wytopiskowej, stanowią siedliska subborealnych świerczyn na torfie, brzezin bagiennych (bielu) oraz bagiennych lasów sosnowo-brzozowych i olsów. Wylesione i użytkowane rolniczo fragmenty dolin rzecznych i innych podtopionych obniżen są obecnie pokryte szuwarami trzcinowymi i turzycowymi, łąkami wilgotnymi i ziołoroślami, rzadziej łąkami kośnymi. Wzdłuż dawnych koryt rzecznych i starorzeczy występują zaroślowe zbiorowiska wierzbowe.

Krajobrazy grądów ciepłolubnych i borów mieszanych na piaszczysto-żwirowych wzgórzach i falistych terenach moreny ablacyjnej stanowią drugą co do wielkości jednostkę krajobrazową w Puszczy (30,7% pow.). Są to obszary wododziałowe (160-190 m n.p.m.), wyniesione przeciętnie 10-15 m ponad przyległe tereny moreny dennej. Obszary te charakteryzuje dominacja mezotroficznych odmian gleb brunatnoziemnych przy znaczącej obecności gleb bielicoziemnych. Głębokie zaleganie wód gruntowych i stosunkowo niewielkie zróżnicowanie warunków siedliskowych jest powodem znacznej homogeniczności krajobrazów. Lokalnej obecności substratów węglanowych w kulminacjach terenu towarzyszy występowanie reliktowych odmian eutroficznych grądów wysokich i świetlistych dąbrów. Zbiorowiska leśne charakteryzuje występowanie bogatej i oryginalnej flory. Na obrzeżach lasów i terenach otwartych są obecne murawy kserotermiczne z zespołami rzadkich i chronionych gatunków roślin. Są to krajobrazy stosunkowo najbardziej przekształcone w Puszczy, towarzyszy im rozbudowana sieć komunikacyjna, obecność nasypów drogowych i kolejki leśnej oraz żwirowni. Obszary te cechuje najmniejszy udział starodrzewów i jednocześnie największa powierzchnia drzewostanów zmienionych, w tym wtórnych drzewostanów brzozowych.

Oligotroficzne krajobrazy borów sosnowych na równinach piasków eolicznych i wydmach tworzą niewielkie płaty w obrębie wysoczyzn morenowych (11,3% pow.). Największą powierzchnię zajmują wilgotne bory czernicowe z glebami bielcowymi i glejobielicami. Na siedliskach świeżych i na wydmach występują sosnowe bory brusznicowe, sporadycznie bory chrobotkowe. W obniżeniach międzywydmowych i w nieckach deflacyjnych z płytkimi torfami wysokimi, obecne są bory bagienne, rzadziej bezleśne torfowiska wysokie.

4.2. Jakość i znaczenie

Ostoja ptasia o randze europejskiej E 31. Obejmuje Białowieski Rezerwat Biosfery. Gniazduje tu około 240 gatunków ptaków. Występuje co najmniej 45 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG, 12 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie lęgowym obszar zasiedla: muchołówka białoszyja, - powyżej 50% populacji krajowej (C6), dzięcioł białogrzioty (PCK) - 15%-40% populacji krajowej (C6), lelek - 6%-25% populacji krajowej (C6), sóweczka (PCK) - 15% populacji krajowej (C6), dzięcioł trójpalczasty (PCK) i muchołówka mała - powyżej 10% populacji krajowej (C6), dzięcioł średni - powyżej 7% populacji krajowej (C6), trzmieljad - 4%-8% populacji krajowej (C6), jarząbek - powyżej 4% populacji krajowej (C6), bocian czarny i orlik krzykliwy (PCK) - 3%-4% populacji krajowej (C6), włochatka (PCK) - 1%-3% populacji krajowej (C6), błotniak zbożowy (PCK) i gadożer (PCK) - powyżej 1% populacji krajowej, dubelt (PCK), dzięcioł czarny, dzięcioł zielonosiwy, kropiatka, puchacz (PCK), samotnik, słonka i sowa błotna (PCK) - co najmniej 1% populacji krajowej (C3 i C6); w stosunkowo wysokim zagęszczeniu (C7) występują: błotniak łąkowy, bocian biały (PCK), derkacz i żuraw. Kompleks Puszczy Białowieskiej stanowi relikտ pierwotnych krajobrazów leśnych na staroglacjalnych wysoczyznach morenowych, które dominowały w przeszłości na Nizinach środkowopolskich i Północnopodlaskich. Jest to typ lasu niżowego właściwego dla strefy borealno-nemoralnej. W stosunku do innych obszarów leśnych Polski i Europy, puszczański i relikտowy charakter lasów podkreśla znaczny udział drzewostanów ponad stuletnich naturalnego pochodzenia, o zróżnicowanej strukturze warstwowej. Około 80 % obszaru zajmują rodzaje siedlisk leśnych ujęte w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Stwierdzono tu również płaty nieleśnych rodzajów siedlisk z tego załącznika. Łącznie stwierdzono tu 12 rodzajów siedlisk z Załącznika I. Duży udział drzew starych i martwego drewna jest powodem występowania bogatej fauny bezkręgowców, zwłaszcza owadów saproksylicznych. Znaczna liczba tych gatunków należy do rzadkich w skali całej Europy. Dla niektórych gatunków bezkręgowców (np. *Boros schneideri*, *Buprestis splendens*, *Phryganophilus ruficollis*, *Pytho kolwensis*, *Rhysodes sulcatus*, *Vertigo moulinsiana*). Puszcza jest jedynym lub jednym z niewielu aktualnie potwierdzonych miejsc występowania w Polsce. Występuje tu 39 gatunków zwierząt umieszczonych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Bardzo dobrze jest reprezentowana fauna ssaków, która obejmuje łącznie 58 gatunków (72% fauny Polski niżowej). Puszcza ma istotne znaczenie dla ochrony dużych drapieżników - wilka i rysia. Jest także najważniejszą w Polsce ostoją żubra. Najnowszy katalog

fauny puszczańskiej zawiera prawie 11 000 gatunków (40 % gatunków krajowych). Szacuje się, że jest to około połowy wszystkich potencjalnych gatunków zwierząt w Puszczy. Flora roślin naczyniowych, która należy do najlepiej poznanych i jej lista jest prawie kompletna, liczy prawie 1020 gatunków. Stanowi to połowę gatunków roślin naczyniowych Polski niżowej. Spośród nich 3 gatunki roślin znajduje się w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Występują tu stanowiska kilkunastu gatunków storczykowatych i innych zagrożonych gatunków roślin. Ponadto stwierdzono obecność 325 gat. porostów, ok. 260 gat. mchów i 1200 gat. grzybów wielkoowocnikowych. Indywidualność przyrodnicza Puszczy Białowieskiej, jej znaczenie w zachowaniu różnorodności biologicznej oraz znaczenie jako obszaru badań modelowych nad funkcjonowaniem naturalnych ekosystemów leśnych, znalazły uznanie m.in. w powołaniu "Rezerwatu Biosfery" oraz w ustanowieniu w 1992 r. pierwszego w Europie trans-granicznego "Obiektu Dziedzictwa światowego" (obejmującego teren BPN oraz przyległego rezerwatu ścisłego Białoruskiego Państwowego Parku Narodowego "Bielowieżska Puszcza").

1920 Ponurek Schneidera (*Boros schneideri*) - Dane pochodzą z inwentaryzacji przyrodniczej i kulturowej Puszczy Białowieskiej w latach 2016/2017. Inwentaryzacje przeprowadzono łącznie w 648 wydzielaniach, łącznie przebadano 5524 drzewa. Zinwentaryzowano 216 larw oraz osobników dojrzałych ponurka Schneidera. Zważywszy powierzchnię dogodnych siedlisk, ich zasobność w martwe drewno oraz na metodykę inwentaryzacji chrząszczy należy spodziewać się, że populacja ponurka Schneidera może być znacznie większa. Na podstawie posiadanych danych oszacowanie wielkości populacji jest trudne i obciążone znacznym błędem. Dlatego też zdecydowano o podaniu jedynie kategorii liczebności.

1086 Zgniotek cynobrowy (*Cucujus cinnaberinus*) - Dane pochodzą z inwentaryzacji przyrodniczej i kulturowej Puszczy Białowieskiej w latach 2016/2017. Inwentaryzacje przeprowadzono łącznie w 648 wydzielaniach, łącznie przebadano 5524 drzewa. Zinwentaryzowano 1609 larw oraz 21 imagines. Zważywszy powierzchnię dogodnych siedlisk, ich zasobność w martwe drewno oraz na metodykę inwentaryzacji chrząszczy należy spodziewać się, że populacja zgniotka cynobrowego może być znacznie większa. Na podstawie posiadanych danych oszacowanie wielkości populacji jest trudne i obciążone znacznym błędem. Dlatego też zdecydowano o podaniu jedynie kategorii liczebności.

1382 Widłoząb zielony *Dicranum viride* Kategoria liczebności: Z uwagi na stosunkowo niewielką ilość stwierdzeń gatunku nadano kategorię liczebności R – rzadkie; Jakość danych: Dane pochodzą z częściowych inwentaryzacji oraz publikacji naukowych. Dane naukowe o przeciętnej wartości – M; Ocena populacji: W latach 2015 - 2017 w obrębie Puszczy Białowieskiej stwierdzono 94 drzewa z mchem *Dicranum viride* – widłoząb zielony. Gatunek stwierdzono zarówno w Białowieżskim Parku Narodowym [23 drzewa w 6 oddziałach leśnych] oraz w części zagospodarowanej [71 drzew w 38 pododdziałach leśnych]. Biorąc pod uwagę: - dość równomierne rozmieszczenie gatunku w Puszczy Białowieskiej; - dużą frekwencję stanowisk gatunku na sprawdzonych powierzchniach; - dużą powierzchnię oraz dość dobry stan zachowania rzeczywistych i potencjalnych siedlisk - starodrzewów liściastych i mieszanych w Puszczy Białowieskiej oraz dużą dostępność forofitów - starych drzew gatunków: grab (*Carpinus betulus*), olsza (*Alnus glutinosa*), klon (*Acer platanoides*), jesion (*Fraxinus excelsior*), lipa (*Tilia cordata*) i dąb (*Quercus robur*). Ocena ogólna *Dicranum viride* w Puszczy Białowieskiej: A. Ocena populacji: A: 100% $\geq p > 15\%$. Dominującym, a zarazem najbardziej rozległym siedliskiem przyrodniczym obszaru Puszczy Białowieskiej stanowią grądy 9170 w których znaczną część stanowią preferowane przez *dicranum viride* drzewostany dojrzałe, w wieku ponad 100 lat. Ocena ogólna stopnia zachowania cech siedlisk przyrodniczych, ważnych dla gatunku tj. łęgów 91E0 oraz grądu subkontynentalnego 9170 w SDF dla PLC200004 wynosi A. Izolacja: Najbliższe znane stanowiska gatunku (na północy) znajdują się w Biebrzańskim Parku Narodowym oraz w Puszczy Augustowskiej, i dalej w Wigierskim Parku Narodowym. Najbliższe, znane stanowisko gatunku (na południu) znajduje się w Karpatach. Dlatego populację należy określić jako dość izolowaną genetycznie, mającą duży wkład w różnicowanie genetyczne populacji. Izolacja: A.

4030 Szlaczkoń szafrańiec (*Colias myrmidone*) – Inwentaryzacja przyrodnicza przeprowadzona w latach 2016-2018 w obszarze Natura 2000 Puszcza Białowieska przez Lasy Państwowe oraz Instytut Badawczy Leśnictwa nie potwierdziła występowania szlaczkonika szafrańca. Podobnie w trakcie inwentaryzacji przyrodniczej na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy o gatunku oraz uwarunkowaniach jego ochrony w obszarze Natura 2000 Puszcza Białowieska PLC200004, z wyłączeniem gruntów Skarbu Państwa w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe oraz z wyłączeniem Białowieżskiego Parku Narodowego nie stwierdzono obecności omawianego gatunku (Tomasik Ł. 2019). Plan Ochrony dla

Białowieskiego Parku Narodowego nie uwzględnia w swych zapisach występowania szlachkonia szafrańca na obszarze Parku. Od 2007 roku gatunek stwierdzano w niewielkiej liczebności, a od 2011 roku nie ma publikowanych stwierdzeń gatunku na badanym obszarze. W związku z powyższym zdecydowano o zmianie kategorii liczebności z R na P oraz niepodawanie liczebności. Z uwagi na zanikającą populację na terenie całego kraju, oraz na krótki czas jaki minął od ostatniego stwierdzenia nie zdecydowano o usunięciu gatunku z listy przedmiotów ochrony.

1308 Mopek (*Barbastella barbastellus*) – Puszcza Białowieska odgrywa ważną rolę jako obszar rozrodu mopka. Potwierdzają to odłowy w ramach inwentaryzacji przyrodniczej i kulturowej Puszczy Białowieskiej przeprowadzonej w latach 2016-2017 oraz ekspertyza wykonana na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy (Zapart A. i in. 2019). Zarówno w jednym jak i w drugim badaniu wśród wszystkich gatunków nietoperzy mopek był najliczniej występującym. Wśród odłowionych osobników gatunku mopka znaczny udział miały karmiące samice oraz osobniki młodociane. Zmianie ulega typ populacji (z osiadłej - p na rozrodczą - r) oraz wielkość populacji w obszarze. Ocena ogólna A, w tym: populacja wynosi od 100 do 200 osobników – ocena B (przedział $15\% \geq p > 2\%$). Jakość danych – M z uwagi na wynik z zastosowaniem metodyki GIOŚ uzyskany jedynie poza gruntami PGL LP uzupełnione danymi z wielkiej inwentaryzacji PB, danymi z monitoringu BPN oraz szacunkami. Stan zachowania – A, w tym stopień zachowania siedliska: I elementy zachowane doskonale (powierzchnia zalesiona, powierzchnia lasów liściastych, powierzchnia starodrzewów, powierzchnia starodrzewów liściastych, liczba drzew obumierających, grubość drzew żywych). Izolacja: ocena C - populacja znajduje się w obrębie rozległego zasięgu występowania.

A307 Jarzębatka (*Silvia nisoria*) – W latach 2020-2021 na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy wykonano inwentaryzację gatunku. Zmiana liczebności na podstawie inwentaryzacji większości obszaru i ekstrapolacji na tereny otwarte Białowieskiego Parku Narodowego. Wpływ na zmianę oceny stanu zachowania na A miało wyjątkowo duże zagęszczenie (najwyższe w kraju) i elementy siedliska zachowane w doskonałym stanie (Białomyzy P. 2020). Jarzębatka – ocena ogólna C, w tym: Populacja rozmieszczona w obrębie płatów otwartych siedlisk, głównie we wschodniej części obszaru: 165-190 par, co stanowi ok. 0,15% populacji krajowej (wg Chodkiewicz i in. 2015), populacja występująca w bardzo wysokich zagęszczeniach – wyjątkowo dużych w skali kraju – ocena C (przedział $2\% \geq p > 0\%$); Zachowanie: ocena A, w tym: stopień zachowania siedliska: I – elementy zachowane w doskonałym stanie (liczne płaty heterogenicznych otwartych zbiorowisk roślinnych z formacjami krzewiastymi, na polanach osadniczych liczne obszary zielone z krzewami kolczastymi i pasami wierzb). Występowanie w bardzo dużych zagęszczeniach (najwyższych w kraju). Izolacja: ocena C.

4056 Zatokczek łamliwy (*Anisus vorticulus*) Obszar znaczący dla ochrony zatoczka łamliwego (ocena ogólna C). Gatunek ten występuje na trzech osobnych stanowiskach w zbiorniku Topiło. Jest to jedno z około setki znanych polskich stanowisk (<1% populacji krajowej). Populacja: na podstawie danych zebranych podczas monitoringu przeprowadzonego w 2021 roku stwierdzono osobniki tego gatunku na siedmiu spośród 11 stanowisk badawczych wyznaczonych w granicach trzech stanowisk występowania gatunku w zalewie Topiło (Kiczyńska A. i in. 2021). Na każdym z nich populacja osiągała niską liczebność (zliczono od 1 do 5 osobników na 15 prób). Większa liczebność populacji stwierdzana była na stanowiskach położonych bliżej brzegu i odznaczających się gęstszym pokryciem przez roślinność; zdecydowanie przeważały osobniki dorosłe. Stosunkowo dużą liczebność badanego gatunku stwierdzono również przy brzegach zbiornika – zwłaszcza wzdłuż grobli piętrzącej, w pobliżu wypływu rzeczki z północno-wschodniej części zalewu (52.642225°N, 23.626675°E). Stan zachowania gatunku oceniono tu jako dobry (B) biorąc pod uwagę stopień zachowania istotnych dla niego cech siedliska. Na niemal wszystkich zasiedlonych stanowiskach stan siedliska podczas prac terenowych w latach 2020-2021 oceniono jako niezadawalający (U1), na jednym – dobry (FV). Pokrycie roślinnością o liściach pływających było duże, zacielenie powierzchni wody małe (wartości obu tych wskaźników były bliskie oceny FV), wahania poziomu wody niewielkie. Możliwość odtworzenia siedliska: nie oceniano. Izolacja: ocena C – populacja znajduje się w obrębie rozległego zasięgu występowania zatoczka łamliwego, obejmującego niemal całą Europę na południe od 58°50'N, od środkowej Francji do morza Kaspijskiego. (Welter-Schultes 2012).

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	J01		o
M	E03		i
L	K01.03		i
H	E01.03		o
M	E01		i
L	F03.02.01		i
L	B01		i
H	E01.03		i
L	G02		o
M	E01		o
L	J02.01		o
L	J02.01		i
L	A08		o
M	B		i
M	B02.04		i
M	E03		o
L	E03.01		i
L	A07		o
L	C01.01		i
M	X		b
L	I01		i
M	F03.02.03		i

Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	A03		i
L	G03		i
M	B		i
M	G01		i
M	F03.01		i
L	D01.04		o
L	A05.01		i
L	A04		i
M	F03.01		o
L	A04		o
L	G02		o
L	G02		i
L	G03		o
M	D01.01		i
M	E01		i
L	A01		o
M	X		b
L	D01.01		o

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie

kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Sokołowski A. W. 1980b. Zbiorowiska leśne północno-wschodniej Polski. Monogr. Bot. 60: 1-205.2. Dąbrowski J.S., Krzywicki M. 1982. Ginące i zagrożone gatunki motyli (Lepidoptera) w faunie Polski. Cz. I. Studia Naturae, ser. B. 31: 3-171.3. Pucek Z., Raczyński J. (red.). 1983. Atlas rozmieszczenia ssaków w Polsce. PWN, Warszawa. 1,2.4. Buszko J. 1983. Motyle - Lepidoptera. Sówki - Noctinidae. Klucze do Ozn. Owadów Polski. 27,53e: 1-170.5. Borowski S., Lewartowski Z., Piotrowska M., Wołk K. 1985. Wyniki inwentaryzacji gniazd bociana białego w Puszczy Białowieskiej w latach 1976-1979. Studia Naturae, ser. B. 28: 71-76.6. Sosiński J. 1987. Uwagi o rzadko spotykanych w Polsce gatunkach motyli (Lepidoptera). Przegl. Zool. 31(4): 489-492.7. Faliński J.B. 1986. Vegetation dynamics in temperate lowland primeval forests. Geobotany. 8. 8. Faliński J.B. 1986. Vegetation dynamics in temperate forests. Ecological Studies in Białowieża Forest. Junk Publ. Dordrecht. 9. Tomiałojć L., Wesołowski T. 1986. Structure of a primeval forest bird community during 1970s and 1990s (Białowieża Park Narodowy, Polska). Acta Orn. (31) 2: 133-155.10. Krzywicki M. 1986. Stan fauny motyli dziennych Lepidoptera, Diruna Puszczy Białowieskiej. Parki Nar. Rez. Przyr. 7,1: 69-76.11. Burakowski B., Mroczkowski M., Stefańska J. 1986. Chrzęszcze Coleoptera. Dermestoidea, Bostrichoidea, Cleroidea, Lymexyloidea. Katalog Fauny Polski. 42,23(11): 1-243.12. Borowski S., Okołów C. 1988. The birds of the Białowieża Forest. Acta Zool. Cracov. 31(2).13. Cieśliński S., Tobolewski Z. 1988. Porosty Puszczy Białowieskiej i jej zachodniego przedpola. Phytocoenosis. 1.14. Grimmett R.F.A., Jones T.A. (red.). 1989. Important Bird Areas in Europe. ICBP, Cambridge. 15. Nowacki J., Szpor R. 1989. Apamea illyria (Freyer 1852) nowy dla fauny Polski oraz kilka rzadkich gatunków sówek (Lepidoptera, Noctuidae). Przegl. Zool. 33(1): 101-104.16. Buchholz L., Burakowski B. 1989. Isorhipis marmottani (Bonvouloir, 1871) (Coleoptera, Eucnemidae) - nowy dla fauny Polski przedstawiciel gołęńczykowatych. Przegl. Zool. 33(1): 89-95.17. Buprecht A.L. 1989. Nowe stwierdzenie żółwia błotnego Emys orbicularis (Linnaeus, 1758) w zachodniej części Puszczy Białowieskiej. Przegl. Zool. 33(1): 125-128.18. Sokołowski A. W. 1990. Roślinność rezerwatu Gluszec w Puszczy Białowieskiej. Ochr. Przyr. 47: 111-157.19. Burakowski B., Mroczkowski M., Stefańska J. 1990. Chrzęszcze (Coleoptera) Stonkowate - Chrysomelidae, część I. Katalog Fauny Polski. 49,(16): 1-279.20. Tomiałojć L., Wesołowski T. 1990. Birds communities of the primeval temperate forest of Białowieża. Polska. W: A. Keast (red.). Biogeography and ecology of forest bird communities. SPB Academic Publ., The Hague. s. 141-165.21. Faliński J.B. 1990-91. Mapa VIII-25 Rozmieszczenie zbiorowisk leśnych w Białowieżskim Parku Narodowym. Kartogr.Geobot. PPWK, Warszawa-Wrocław. 1-3.22. Burakowski B. 1991. Chrzęszcze - Coleoptera. Cerophytidae, Eucnemidae, Throscidae, Lissomidae. Klucze do Ozn. Owadów Polski. 19,35-37: 1-91.23. Burakowski B., Mroczkowski M., Stefańska J. 1992. Chrzęszcze Coleoptera. Ryjkowcowate - Curculionidae prócz ryjkowców Curculionidea. Katalog Fauny Polski. 51,23,18: 1-324.24. Domaszewicz A. 1993. Sowy Puszczy Białowieskiej. Msc. 25. Tomiałojć L., Wesołowski T. 1994. Die Stabilität der Vogelgemeinschaft in einem Urwald der gemäßigten Zone: Ergebnisse einer 15jährigen Studie aus dem National Park Białowieża

(Polen). Orn. Beobachter. 91: 73-110.26. Gromadzki M., Dyrz A., Głowaciński Z., Wieloch M. 1994. Ostoje ptaków w Polsce. OTOP, Bibl. Monitor. Środ., Gdańsk. 27. Pugacewicz E. 1994. Stan populacji bociana czarnego (*Ciconia nigra*) na Nizinie Północnopodlaskiej w latach 1985-1994. Not. Orn. 35, 3-4: 297-308.28. Kwiatkowski W. 1994. Krajobrazy roślinne Puszczy Białowieskiej (mapa, skala 1:50000). Phytocoenosis. 6.29. Tomiałojć L. 1995. The birds of the Białowieża Forests - additional data and summary. Acta Zool. Cracov. 38: 363-397.30. Sokołowski A. W. 1995. Flora roślin naczyniowych Puszczy Białowieskiej. Białowieża. 31. Wesołowski T. 1995. Value of Białowieża Forest for the conservation of white-backed woodpecker (*Dendrocopos leucotos*) in Polska. Biol. Conserv. 71: 69-75.32. Pugacewicz E. 1995. Stan populacji puchacza (*Bubo bubo*) na Nizinie Północno-podlaskiej w latach 1984-1994. Not. Orn. 36, 1-2: 119-134.33. Wesołowski T., Tomiałojć L. 1995. Ornithologische Untersuchungen im Urwald von Białowieża - ein Unersicht. Orn. Beobachter. 92: 111-146.34. Pugacewicz E. 1996. Lęgowe ptaki drapieżne Puszczy Białowieskiej. Not. Orn. (37) 3-4: 173-224.35. Wesołowski T., Tomiałojć L. 1997. Breeding bird dynamics in a primeval temperate forest: long-term trends in Białowieża Park Narodowy (Polska). Ecography. 20: 432-453.36. Pugacewicz E. 1997. Ptaki lęgowe Puszczy Białowieskiej. PTOP, Białowieża. 37. Buszko J. 1997. Atlas rozmieszczenia motyli dziennych w Polsce (Lepidoptera: Papilionoidea, Hesperioidea) 1986-1995. Ofic. Wyd. Turpress, Toruń. 38. Liro A., Dyduch-Falniowska A. 1999. Natura 2000 - Europejska Sieć Ekologiczna. MOŚZNIL, Warszawa. ss. 93.39. BirdLife International/European Bird Census Council. 2000. European bird populations: estimates and trends. BirdLife Inter., Cambridge (BirdLife Conservation). 10.40. Heath M.F., Evans M.I. (red.). 2000. Important Bird Areas in Europe: Priority sites for conservation, Northern Europe. BirdLife Inter., Cambridge (BirdLife Conservation). 1.41. Osieck E. 2000. Guidance notes for the selection of important Bird Areas in European Union Member States and EU accession countries. Draft IBA Workshop Brussels, 30 March-2 Apr. 2000. Msc. 42. Sokołowski A. W., Wołkowicki M. 2000. Uzupełnienie do flory roślin naczyniowych Puszczy Białowieskiej. Parki Nar. Rez. Przyr. (19)4: 71-75.43. Szujewski A. (red.). 2001. Próba szacunkowej waloryzacji Lasów Puszczy Białowieskiej metodą zooindykacyjną. Wyd. SGGW, Warszawa. 44. Gutowski J.M., Jaroszewicz B., (red.). 2001. Katalog fauny Puszczy Białowieskiej. IBL, Warszawa. 45. Głowaciński Z. (red.). 2001. Polska czerwona księga zwierząt. Kręgowce. PWRiL, Warszawa. 46. Pucek Z., Głowaciński Z. 2001. Bison bonasus (Linne, 1758) żubr. Polska czerwona księga zwierząt. Kręgowce. Red. Z. Głowaciński. wyd. 2 s. 100-105.47. Jędrzejewska B., Jędrzejewski W. 2001. Ekologia zwierząt drapieżnych Puszczy Białowieskiej. PWN, Warszawa. 48. Walczak W., Radziejewski J., Smogorzewska M., Sienkiewicz J., Gacka-Grzesikiewicz E., Pisarski Z. 2001. Obszary chronione w Polsce. Wyd. 3. Inst. Ochr. Środ., Oddz. Gdańsk, Gdynia. 49. WZR wojew. podlaskiego. 2002. Dane niepublikowane (unpublished data). 50. Gromadzki M., Gromadzka J., Sikora A., Wieloch M. 2002. Wielkość populacji i trendy liczebności wybranych gatunków ptaków lęgowych w Polsce w latach 1991-2002. ZO PAN, Gdańsk. Msc. 51. Pugacewicz E. 2002. Stan populacji dzięcioła białogrzbiatego *Dendrocopos leucotos* (Bechstein, 1803) na Nizinie Północnopodlaskiej w latach 1984-2000. Chrońmy Przyr. Ojcz. 58, 1: 5-24.52. Gromadzki M., Błaszowska B., Chylarecki P., Gromadzka J., Sikora A., Wieloch M., Wójcik B. 2002. Sieć ostoje ptaków w Polsce. Wdrażanie Dyrektywy Unii Europejskiej o Ochronie Dzikich Ptaków. OTOP, Gdańsk. 53. Buszko J. 1986-2003. Komputerowa baza danych (MS Access) "Motyle dzienne Polski" (dane z okresu 1986-2003). Instytut Ekologii i Ochrony Środowiska UMK w Toruniu. 54. 2005 Program ochrony dla obszaru Natura 2000 Puszcza Białowieska PLC 200004 55. IOP PAN red. 2006-2007 Monitoring gatunków i siedlisk przyrodniczych ze szczególnym uwzględnieniem specjalnych obszarów ochrony siedlisk Natura 2000 msc, GIOŚ, Warszawa 56. IOP PAN red. 2007 Raport dla Komisji Europejskiej z wdrażania Dyrektywy Siedliskowej w zakresie dotyczącym monitoringu msc., GIOŚ, Warszawa. 57. GDLP 2007 Inwentaryzacja przyrodnicza. baza danych INVENT.58. Sikora A., Rhde Z., Gromadzki M., Neubauer G., Chylarecki P. 2007 Atlas rozmieszczenia ptaków lęgowych Polski 1985-2004 Bogucki Wyd. Nauk., Poznań 59. Zapisy poprzedniej wersji formularza SFD. Wersje historyczne dostępne w Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska bądź na europejskiej witrynie internetowej <http://natura2000.eea.europa.eu/60>. Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010 Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym OTOP Marki. 61. Boroń A., Juchno D., Browarski B., Boroń S., 2011. Fauna i flora koryta rzeki Narewki oraz jej starorzeczy na odcinku położonym od granicy państwa do mostu w m. Białowieża przy ul. Parkowej. Ocena wpływu planowanej renaturalizacji rzeki. Manuskrypt, Olsztyn.62. Zawadzka D. 2014. Podręcznik najlepszych praktyk ochrony głośca i cietrzewia. Warszawa.63. Pugacewicz E. 2014. Dane na temat strefowych gatunków ptaków szponiastych w Puszczy Białowieskiej. Dane nie publikowane.64. Stebel, A., Rosadziński, S., Wierzcholska, S., Zubel, R. & Paciorek, T. 2015. New distributional data for the moss *Dicranum viride* in Poland. — Herzogia 28: 38–43.65. Kamocki A., Pul G., Pućkowski M. 2015. Dokumentacja inwentaryzacji przyrodniczej minogów czarnomorskich *Eudontomyzon mariae* w obszarze Natura 2000 Puszcza Białowieska PLC200004. Manuskrypt, Towarzystwo Ochrony Siedlisk ProHabitat.66. Pul G. 2011- 2015. Wyniki odłowów kontrolnych -

materiały niepublikowane PZW Okręg w Białymstoku.67. GDLP inwentaryzacji przyrodniczej i kulturowej Puszczy Białowieskiej przeprowadzonej w latach 2016-2017.68. Bohdan A. 2017. Dicranum viride w zagospodarowanej części Puszczy Białowieskiej.69. Stebel A., Wierzcholska S., Vončina G. 2018. Kolejne stanowiska mchu Dicranum.70. Wyniki inwentaryzacji sasanki otwartej Pulsatilla patens i leńca bezpodkwiatowego Thesium ebracteanum w Puszczy Białowieskiej poza gruntami zarządzanymi przez PGL LP i poza terenem Parku Narodowego wykonanej w ramach projektu "Bank Danych" w 2018 i 2019r, dane niepublikowane.71. Zapart A. i in. 2019. Ekspertyza na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy o gatunku nietoperza (mopek) oraz uwarunkowaniach jego ochrony w obszarze Natura 2000 Puszcza Białowieska PLC200004.72. Tomasiak Ł. 2019. Ekspertyza na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy o gatunkach motyli (czerwończyk nieparek, przeplatka maturna, przeplatka aurinia i szlaczkoń szafraniec) oraz uwarunkowaniach ich ochrony w obszarze Natura 2000 Puszcza Białowieska PLC200004, z wyłączeniem gruntów Skarbu Państwa w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe oraz z wyłączeniem Białowieskiego Parku Narodowego.73. Białomyzy P. 2020. Ekspertyza na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy o przedmiotach ochrony oraz uwarunkowaniach ich ochrony na obszarze Natura 2000 Puszcza Białowieska PLC200004 - inwentaryzacja jarzębki Sylvia (Curruca) nisoria.74. Ruczyński I. Zegarek M. 2020. Zimowy monitoring stanowisk mopka zachodniego Barbastella barbastellus na terenie Białowieskiego Parku Narodowego w 2020 roku.75. Ruczyński I. Zegarek M. 2021. Zimowy monitoring stanowisk mopka zachodniego Barbastella barbastellus na terenie Białowieskiego Parku Narodowego w 2021 roku.76. Kiczyńska A, Gołdyn B., Książkiewicz-Parulska Z. 2021. Raport z wykonania inwentaryzacji przyrodniczej w obszarze Natura 2000 Puszcza Białowieska PLC200004 w części położonej na gruntach Skarbu Państwa w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe - zatoczek łamliwy Anisus vorticulus. msc, RDOŚ, Białystok.77. Mięsikowski M. i in. 2021. Ekspertyza na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy o gatunkach chrząszczy - pływak szerokobrzeżek i kreślinek nizinny oraz uwarunkowaniach ich ochrony w obszarze Natura 2000 Puszcza Białowieska PLC200004.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	19.08	PL01	16.67	PL04	83.25

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Przewłoka	+	0.12
PL02	Berezowo	+	0.18
PL02	Starzyna	+	0.59
PL02	Dębowy Grąd	+	0.16
PL02	Sitki	+	0.06
PL04	Puszcza Białowieska	*	83.16
PL02	Głęboki Kąt	+	0.06
PL02	Siemianówka	*	0.36
PL02	Pogorzelce	+	0.01
PL02	Rezerwat Krajobrazowy Władysława Szafera	*	2.11

PL02	Podolany	+	0.02
PL02	Kozłowe Borki	*	0.39
PL02	Szczekotowo	+	0.07
PL01	Białowieski Park Narodowy	*	16.67
PL04	Dolina Narwi	*	0.09
PL02	Wysokie Bagno	*	0.13
PL02	Olszanka Myśliszcze	+	0.45
PL02	Nieznanowo	+	0.04
PL02	Dolina Waliczówki	*	0.07
PL02	Michnówka	+	0.13
PL02	Podcerkwa	+	0.36
PL02	Gnilec	+	0.06
PL02	Lasy Naturalne Puszczy Białowieskiej	*	13.61
PL02	Lipiny w Puszczy Białowieskiej	+	0.09

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Białowieski Park Narodowy
Adres:	Polska Park Pałacowy 11 17-230 Białowieża
Adres e-mail:	bpn@bpn.com.pl

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Białymstoku
Adres:	Polska Dojlidy Fabryczne 23 15-554 Białystok
Adres e-mail:	sekretariat@bialystok.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku z dnia 6 listopada 2015r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Białowieska PLC200004 (Dz. U. Woj. Podl. 2015 poz. 3600) Link: http://edziennik.bialystok.uw.gov.pl/#/legalact/2015/3600/
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐	Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLC200004

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--